

CHRONOLOGIE ŽIVOTA MATKY VOJTĚCHY HASMANDOVÉ

- 25. března 1914** Narozena v Huštěnovicích, okres Uherské Hradiště. (její rodiče: otec: Florian Hasmanda nar. 3. května 1854, domkař a matka: Rosalie, rozená Chrástková, narozená 28. září 1881, byli sezdáni 6. listopadu 1901 v Huštěnovicích).
Měla šest sourozenců, z nichž mimo ni, ještě dvě sestry byly boromejkami (S.M. Simeona, S.M. Emilie)
- 31. března 1914** Při křtu v kostele sv. Anny v Huštěnovicích dostala jméno Antonie.
- 4. února 1920** Když jí bylo 6 let, zemřela jí matka Rosálie.
- 1920 – 1925** Navštěvovala obecnou v Huštěnovicích.
- 12. května 1923** První svaté přijímání v Huštěnovicích.
- 1925 – 1927** Navštěvovala měšťanskou školu v Babicích,
- 31. května 1926** Na Velehradě přijala svátost biřmování.
- 6. července 1927** Vstoupila jako školní čekatelka do kláštera sester boromejek ve Frýdlantě nad Ostravicí. Od dětství byla rozhodnuta stát se svatou a toto rozhodnutí naplňovala celý život. Do kongregace vstoupily také její dvě sestry. Ve Frýdlantě dokončila 4. třídu Měšťanské dívčí školy.
- Od 1. září 1929** Navštěvovala jako čekatelka Učitelký ústav U sv. Anny v Praze.
- 11. 11. 1931** Zemřel otec Florián Hasmanda.
- 12. června 1933** Studium ukončila maturitou s vyznamenáním. A tím byla způsobilou učit na veřejných obecných školách .
- 14. srpna 1933** Byla přijata do noviciátu v mateřinci v Praze Pod Petřínem a dostala řeholní jméno sestra Marie Vojtěcha (Adalberta).
- Od 1. září 1934** V druhém roce noviciátu začala vyučovat na klášterní škole v Třeboni.
- 15. srpna 1935** Složila první sliby v Praze v Mateřinci sester, které pak po čtyři roky obnovovala.

- 19. března 1940** Složila v Pražském Mateřinci doživotní sliby.
- 15. dubna – 10. srpna 1940** Absolvovala kurs pro vyučování katolickému náboženství na odborných školách.
- 1939/ 40 a 1940/41** Byla řádnou posluchačkou dvouletých kursů pro přípravu učitelů měšťanských škol.
- 21. srpna 1941** Znovu v Třeboni jako učitelka na řádové škole.
- 3. listopadu 1942 – 31. srpna 1945** Dobrovolně v nemocnici ve Slaném jako ošetřovatelka. S velkou láskou a statečností se starala o zraněné vojáky, jak německé tak ruské.
- 4. září 1945 – 11. února 1949** Po válce nastoupila sestra Vojtěcha do školy v Brně – Líšni v klášterní dívčí škole.
- 1947 - 1949** V Líšni, zastávala funkci ředitelky. Až do zrušení školy komunistickým režimem.
- V akademickém roce 1945/46** Byla zapsána na Vysoké škole pedagogické v Brně, jako řádná posluchačka.
- Duben 1948** Velmi dobře vykonala zkoušku způsobilosti z ruského jazyka, tehdy povinného jazyka na měšťanských školách.
- 30. dubna 1950** Byla ustanovena představenou komunity v Prachaticích a vedoucí ústavu Charity v Prachaticích (v rodném domě sv. Jana Nepomuka Neumanna).
- Duben 1951** Na přání generální představené Matky Bohumily Langrové ukrývala P. Remigia Janču, OFM, který unikl při likvidaci mužských klášterů.
- 9. září 1952** Tajná státní policie (Stb) v Českých Budějovicích byl vydán rozkaz k zatčení Matky Vojtěchy.
- 10. září 1952** Byla sestra Vojtěcha, kněz P. Remigius Janča OFM a další sestry v Prachaticích zatčeni a uvězněni v Č. **Budějovicích. Ve vazbě zůstala až do 5. 11. 1953.**
- 16. září 1952** První výslech o „protistátní činnosti“. A následovalo šest dalších.
- 28. dubna 1953** Poslední sedmý výslech o její protistátní činnosti.

- 6. srpna 1953** Došla žaloba z Krajské prokuratury v Č. Budějovicích ke Krajskému soudu v Č. Budějovicích na Matku Vojtěchu, P. R. Janču, další tři sestry boromejky (Marii Soukupovou, Terezii Bílkovou, Marii Janákovou) a další čtyři kněze z českobudějovické diecéze. (Uměle vytvořená skupina).
- 17. – 19. září 1953** **Hlavní přelíčení u Krajského soudu v Českých Budějovicích.** Pro trestný čin velezrady. Ke skupině byly přiřazeny ještě další osoby, dalších pět sester z různých kongregací.
- 19. září 1953** Rozsudek: Matka Vojtěcha byla jako vatikánská špiónka odsouzena pro velezradu k osmi letům vězení. S ní P. Janča na devět let a další sestry ze skupiny k nižším trestům.
- 5. listopadu 1953** Matka Vojtěcha nastoupila k vykonávání trestu ve věznici v Pardubicích. Trest měl trvat až do 10. září 1960.
- 18. ledna 1954** Zdravotní stav M. Vojtěchy ve vězení: chronický zánět ledvin a Tbc plic III.
- 29. dubna 1954** **Z periodického posudku:**
Z hlediska politického nelze ji kladně hodnotit, pro její „náboženské založení“, ve kterém spatřuje to, že dnešní socialistické zřízení není prováděno pracující třídou, nýbrž Bohem, a dnešní omezování svobody na těch kteří se proti dnešnímu zřízení provinili se provádí nelidským způsobem. Z této stránky ji nelze kladně hodnotit.
- 29. července 1956** Píše spolu s jedenácti spoluvězeňkyněmi z Pardubic dopis generálnímu tajemníkovi OSN Mr. Dagovi Hammarskjöldovi, při příležitosti jeho návštěvy v Československu. Protestovala proti omezování náboženské svobody ve věznici.
- Od 11.7. – 11.10. 1956** Odejmutí výhod na dobu 3 měsíců, jako důsledek napsání dopisu tajemníkovi OSN.
- 13. srpna 1956** Přemístěna za trest do přísnější věznice v Praze.
- 23. října 1956** Napsala Matka Vojtěcha z pražské věznice obranný dopis plukovníku Mejdrovi (zodpovědnému za všechny věznice v Československu), v němž apelovala na jeho svědomí, že její dopis se stížností nebyl nikdy odeslán a

hájila nejzákladnější náboženská práva politických vězňů ve vězení.

26. listopadu 1956

Za to, že nechtěla Matka Vojtěcha pracovat v neděli, dostala kázeňské řízení. Říkala, že zásadně v neděli nepracuje. (Byl jí uložen trest odnětí výhod na jeden měsíc.)

19. března 1957

Matka Vojtěcha, vedená jako vězeň pod číslem 2669, z pohovoru který měla i v periodickém hodnocení vyplývá, že „trestného činu naprosto nelituje a považuje se za náboženského mučedníka. Má zájem jen na tom, aby církev sílila, a světské věci jí prý celkem nezajímají. Sleduje denní tisk, má však prý o něm svůj úsudek. Svě odsouzení považuje za omyl, ježto prý po právní stránce se ničeho nedopustila, aspoň jak se na svůj čin dívá ona a nemíní se svého názoru vzdát.“

„Výkon trestu nemá na odsouzenou žádný vliv. Stále se obírá myšlenkou, že Bůh vše dobře řídí.“

3. prosince 1957

Komise pro provádění amnestie presidenta republiky ze dne 1.12.1957 rozhodla, že se tato amnestie nevztahuje na Matku Vojtěchu.

3. září 1958

Byla vrácena do věznice v Pardubicích.

9. května 1960

Jí byla udělena presidentská amnestie ze dne 9. května 1960 a to podmíněně. Bylo jí prominuto: zbytek trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíce a 1 den a vedlejší trest ztráty čestných práv občanských a ztráty občanské cti.

10. května 1960

Radě ONV, odboru pracovních sil ve Znojmě došel tento posudek z Pardubic:

„K výkonu trestu neměla nikdy kladný poměr a několikrát byla iniciátorkou různých vzpour. Je to náboženský fanatik stavějící zájmy církevní nad zájmy státní. Po dlouhou dobu musela být od ostatního kolektivu izolována, neb na tento svými názory zhoubně působila. Po pracovní stránce byla jen průměrná dělnice, bez zájmu o práci, v soutěži nebyla a k těmto věcem měla přímo odpor. V její převýchově nebylo docíleno celkem žádných výsledků.“

11. května 1960

Byla Matka Vojtěcha propuštěna z vězení v Pardubicích. Při propuštění napsala do protokolu připomínky k výkonu trestu: 1) o všech křivdách proti náboženské svobodě, 2) o nedělní nucené práci, a 3) postihy, které jí i ostatní ženy potkaly.

Zároveň musela podepsat prohlášení o mlčenlivosti o všech získaných poznatcích v době vazby a vězení.

V komunitě, v Božicích, na Jižní Moravě, kde žila její rodná sestra Emilie, strávila první dva týdny po propuštění z vězení.

**konec května 1960
– červenec 1970**

Generální představená ji poslala do Charitního domova ve Vidnavě, blízko polských hranic. Tam pracovala půl roku jako uklízečka a od 1. prosince 1960 byla zařazena jako administrativní pracovnice. Pobyt v této komunitě ji měl chránit před sledováním ze strany policie. V této době se tajná policie pokusila Matku Vojtěchu dvakrát fyzicky zlikvidovat.

Pobyt ve Vidnavě byl poznamenán bolestí z úmrtí rodného nejmladšího bratra Vojtěcha v roce 1961 a úmrtím rodné sestry boromejky S.M. Simeony v roce 1966.

26. ledna 1969

Napsala M. Vojtěcha ve Vidnavě, podle řádového zvyku, řádky o vzniku svého povolání. „Zvláště veliký dík za Vidnavu!

Měla jsem ji ráda, poněvadž mi nejvíce dala. Vidnava byla pro mne hořká bylina, která léčila, sílila, dávala poznání a uzdravovala. „Velebí duše má Pána!“

Od 1. října 1969

Byla jmenována představenou velké komunity sester ve Vidnavě.

9. prosince 1969

Napsala Krajskému soudu v Č. Budějovicích žádost o přezkoumání rozsudku ze dne 19. září 1953 a jeho zrušení, jménem svým i dalších šesti odsouzených sester z našeho společenství.

8. července 1970

Na VII. generální kapitule sester boromejek v náhradním mateřinci ve Znojmě – Hradišti byla sestra Vojtěcha zvolena generální představenou. Volební část VII. GK trvala od 5. do 8. července 1970. Za přítomnosti rehabilitovaného brněnského biskupa Dr. Karla Skoupého. Kongregace v Čechách měla 680 sester.

31. srpna 1970

Udělení státního souhlasu sekretariátem pro věci církevní Ministerstva kultury ČSR k vykonávání funkce generální představené Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského.

10. září 1970

Zvláštní senát Krajského soudu v Českých Budějovicích rozhodl v trestní věci Antonína Jarolímk a spol. pro

trestný čin velezrady, rozhodl tak, že zrušil rozsudek krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. září 1953 a to v celém rozsahu.

11. října 1970

Na základě výzvy II. vat. koncilu, byla v Římě založena Federace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Matka Vojtěcha byla jednou ze sedmi zakládajících generálních představených.

2. března 1971

V důsledku tzv. normalizace v Československu po Pražském jaru 1968 – 1969 Nejvyšší soud v Praze zrušil rozsudek rehabilitace z 10. září 1970 a vrátil věc k posouzení krajskému soudu v Č. Budějovicích.

14. října 1971

Měla účast na napsání Stanov a Základního pravidla pro Federaci SCB. „Mnoho se na něm společně pracovalo, protože se vlastně prvně v dějinách Kongregace sešly všechny generaláty ke společné práci.“

27. dubna 1972

Okresní soud ve Znojmě rozhodl ve věci Matky Vojtěchy Hasmandové, která v té době bydlela ve Znojmě-Hradišti, o zahlazení odsouzení z 19. 9. 1953. Byla naprosto rehabilitována i vzhledem k trvání **zkušební doby, která měla trvat 10 roků.**

15. března 1974

Měla velkou radost ze **schválení Federace sester boromejek** Svatým stolcem. Tak se naše Kongregace zařadila do velké rodiny Federace a udržuje s ní stále styky.

2. června 1976

Byla znovuzvolena při VIII. generální kapitule generální představenou na šest roků.

18.7. – 5. 8. 1977

Matka se zúčastnila zasedání Federace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Nancy ve Francii. Při té příležitosti vykonala pouť do Lurd.

17. 10. – 5. 11. 1979

Se zúčastnila dalšího mezinárodního setkání naší Federace v Římě. Navštívila Kongregaci pro řeholníky a sekulární instituty, kde ji přijal prefekt Kongregace, kardinál Pironio a sekretář arcibiskup Mayer. Byla na mši svaté v soukromé kapli Jana Pavla II. a mohla se s ním osobně setkat.

15. dubna 1980

Předávala Matka Vojtěcha sestřím nové pokoncilní Konstituce, schválené Vatikánem 12.3.1980 a vytištěné samizdatem.

3. července 1982

Zahájila IX. GK horlivými a povzbudivými slovy. Nepočítala s třetím volebním obdobím.

- 12. července 1982** Potřetí byla postulována při IX. generální kapitule.
- 14. července 1982** Prefekt kardinál Pironio (současně také Služebník Boží) přijal **postulaci Matky Vojtěchy** na třetí šestiletí.
- 18. září – 3. října 1984** Uskutečnila další cestu se svojí vikářkou Inviolatou Krupkovou do Francie, Nancy, na setkání Federace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského.
- Při příležitosti čtyřstého výročí úmrtí sv. Karla Boromejského – našeho hlavního patrona. Po ukončení federálního zasedání odjela do Milána, do katedrály ke hrobu našeho světce. Navštívila také jeho rodiště Aronu.
- 15. listopadu 1985** Matka Vojtěcha napsala spolu s ostatními vyššími představenými dopis adresovaný předsedovi Federální vlády Lubomíru Štrougalovi ve věci dovolení přijímání novicек.
- 12. ledna 1987** Dopisem předsedovi vlády, Lubomíru Štrougalovi, urgovala odpověď na žádost o povolení novicек. Reagovala na více jak roční posuzování této žádosti.
- 27. května 1987** Ve Znojmě – Hradišti, v náhradním mateřinci kongregace a zároveň v charitním domově pro řádové sestry, při sejití Ústřední rady ČKCH (České katolické charity) v uvítacím projevu Matky Vojtěchy, se statečností jí vlastní, znovu zazněla prosba o intervenci ve prospěch přijímání novicек, a to pro všechna řeholní společenství.
- 16. července 1987** Iniciovala a spolu s ostatními vyššími představenými v ČSR napsala dopis prezidentu republiky Dr. Gustavu Husákovi s žádostí o povolení novicек, po 16. letech od ústního zákazu je přijímat. K dopisu jsou přiloženy podpisy vyšších představených z 26 řeholních společenství. Podpis Matky Vojtěchy je na prvním místě. V této době ještě nebyla zřízena Konference vyšších řeholních představených v naší zemi.
- Na podzim 1987** Objevily se první příznaky nemoci a také diagnóza: zhoubný nádor na plicích. Tuto zprávu přijala Matka Vojtěcha s odevzdaností a statečností.
- 3. listopadu 1987** Byla diagnóza zhoubného nádoru na plicích histologicky potvrzena.

- 4. listopadu 1987** Na svátek sv. Karla napsala Matka svoji duchovní závěť.
- 21. ledna 1988** Poslední měsíc zde na zemi prožila ve velkém utrpení a klidně zemřela uprostřed svých sester. Při přípravě pohřbu byla nalezena duchovní závěť. Její generalát trval 17 let a 7 měsíců.
- 28.ledna 1988** Slavnostního pohřbu Matky Vojtěchy se zúčastnilo 120 kněží (někteří tajně vysvěcení) a na 500 věřících. Její tělo bylo uloženo na hřbitově sester ve Znojmě – Hradišti.
- 28. února 1996** Nihil Obstat ex parte Sanctae Sedis k zahájení diecézního procesu v Brně (Reppublica Ceca).
- 26.listopadu 1996** Diecézní biskup S.E. Mons. Vojtěch Cikrle zahájil oficiálně diecézní proces.
- 26. října 2004** Diecézní proces Matky Vojtěchy v Brně zakončen.
- 28. října 2004** Celá dokumentace procesu přivezena do Říma a odevzdána na Kongregaci pro kauzy svatých (Congregazione delle Cause dei Santi).
- leden 2006** Dekret Kongregace jmenování postulátora římského procesu – Mons. Josefa Laštovici.
- únor 2006** Kongregace pro kauzy svatých schválila diecézní proces.
- 6. prosince 2014** Svatý Otec František potvrdil dekret o heroicitě ctností Matky Vojtěchy Hasmandové. Nyní je ctihodná a můžeme se na ni obracet s prosbou o přímluvu.